

[K. B. Andersen.]

Gammelgaard, lærte mig, at det skal være forskelligt for at ligne, at man altså netop for at behandle ens må behandle forskelligt, nemlig ud fra hver skolegruppens særlige forudsætninger. Vi vil blot helst have en fornemmelse af, at de forskelle, der er i de forskellige gruppers tilskudsregler, virkelig er velbegrundede. Forhåbentlig kan det kommende udvalg gennem sit arbejde hjælpe til, at dette kan ske, hvor det ikke allerede er tilfældet.

Det har været en rettesnor for mit partis arbejde med denne skolegruppe, at dens økonomi skal søges tilrettelagt således, som også kommer til udtryk i betænkningen, at børn normalt ikke af økonomiske grunde afskæres fra at benytte de private skoler, men at skolepengene på den anden side ikke skal være så beskedne, at de bliver et væsentligt motiv for kommunerne til at søge deres eksamenskoleundervisning ordnet ved aftale med en privatskole. Det ville være urimeligt, om der fra statens side ydedes sådan tilskud, at de slog benene væk under den offentlige skole. Det balancepunkt, der her er tale om, mener vi at have ramt med lovforslaget plus de ændringsforslag, der nu foreligger.

Af disse ændringer skal jeg blot nævne to. Der er stillet ændringsforslag om en særlig ordning i en overgangsperiode for de realskoler, i øvrigt ikke særlig mange, der ikke har hovedskoleklasser og heller ikke har eller påtænker at oprette 8. og 9. klasse. Det er altså kun bestående skoler, der her er tale om, og kun for en periode af 5 år.

Den anden ændring, jeg vil nævne, gælder 8. hovedskoleklasse og 9. klasse. Der skal fremtidig i henhold til ændringsforslag nr. 5 gives disse klasser samme tilskud som de realklasser, de er modstykke til. Jeg tror, det er uhyre vigtigt at placere dem på denne måde i det samlede skolebillede. Det må selvfølgelig også ske på anden vis end gennem tilskud; det kommer blot ikke denne lov ved. Jeg tænker f. eks. på, det må være en helt given sag, at der i fremtiden ydes disse klasser både i den offentlige og i den private skole samme konsulenthjælp og inspektion, som eksamensklasserne har haft så meget gavn af gennem årene. Og jeg er tryk ved at vide, at den højtærede minister er helt enig i, at der må gøres, hvad gøres

kan for at give disse klasser, hvoraf så meget for den kommende skoleudvikling afhænger, de bedst mulige arbejdsvilkår i alle måder.

Udgangspunktet for dette lovforslag var et ministerløfte under skoleforhandlingerne i fjor om at sikre skolerne i samme omfang som hidtil. Dette løfte er nu så afgjort indfriet — jeg ville måske være tilbøjelig til at sige: endda med top på, men dels er det som sagt vanskeligt at dokumentere de ting i øjeblikket, dels vil jeg ikke provokere venstres ordfører, det ærede medlem hr. Marius Buhl, som vi har haft et godt samarbejde med i udvalget både som politiker og som realskolemand.

Som tingets medlemmer vil have set af udvalgsbetænkningen, er den ikke enstemmig, idet repræsentanterne for det konservative folkeparti ikke kan medvirke til lovforslagets gennemførelse. Det er en ærlig sag, eller rettere, det burde være det, for jeg må tilstå, at da vi i udvalget hørte og nu i betænkningen ser på tryk den mere end ejendommelige motivering, der gives for dette skridt, begynder sagen at lugte lidt.

De konservative, der ynder at optræde i rollen som den private skoles beskytter nr. 1, kan ikke medvirke til den forbedring på adskillige millioner kroner, som en gennemførelse af dette lovforslag vil betyde, og som er helt afgørende for de private realskoler eksistens nu, fordi der i skoleloven i fjor blev vedtaget en bestemmelse, de ikke kan lide. For at gøre komikken fuldkommen må det nævnes, at den bestemmelse i skoleloven, de konservative er blevet så vrede over — sådan som det også kom til udtryk i udvalget — at de ikke vil stemme for de tilskud, der er nødvendige for skolerne i dag, var et ændringsforslag, der kom ind i folkeskoleloven i fjor for at imødekomme de private realskoler derved, at kommunernes pligt til at yde vederlagsfri undervisning i realskolen også kunne opfyldes ved, at man traf aftale med en privat skole. Den konservative ophidselse skyldes, at der samtidig blev givet den frihedsbestemmelse for forældrene, at såfremt de ikke ønskede deres børn i den private realskole, kommunen traf aftale med, skulle kommunen i disse sikkert meget få tilfælde finde en anden ordning. Den konservative vrede skyldes altså et ændringsforslag fra i fjor, der